

Μήπως για μετάνοια, για τις όποιες ενοχές μας;

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Μητροπολίτης Βρυούλων Παντελεήμων](#)

«Είχα πίστη. Έκανα προσευχή και όλα με τη βοήθεια Του Θεού πήγαν καλά». Αυτά ήταν τα λόγια μιας μητέρας χτυπημένης από τον κορονοϊό, που γέννησε ένα υγιέστατο παιδί. Όλοι χαρήκαμε με τη μαρτυρία της αυτή. Μια ομολογία της προς τον Θεό πίστεώς της. Μπράβο της.

Την ίδια ώρα όμως, αισθάνθηκα ένα πόνο και παράπονο μαζί. Όχι μόνο εγώ σαν κληρικός, αλλά και κάθε πιστός ορθόδοξος χριστιανός Έλληνας πολίτης.

Περνάμε πράγματι δύσκολα. Όλος ο πλανήτης κινδυνεύει από τον ιό. Λάβαμε μέτρα πολύ σωστά και έγκαιρα, ώστε να περιοριστεί και στην πατρίδα μας η εξάπλωση του θανατηφόρου ιού. Κλείσαμε ακόμη και τις Εκκλησίες.

Γιατί όμως ο πόνος και το παράπονό μου ; Ο λόγος γιατί μια άρρωστη από τον ιό μητέρα, μετά τη γέννηση του υγιέστατου παιδιού της,είπε αυθόρμητα αυτό,που δεν θέλησαν να πουν μέχρι στιγμής επίσημα χείλη! «ΟΛΑ ΘΑ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ. ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΧΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΘΑ ΞΕΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ».

Ο πόνος και το παράπονό μου είναι γιατί στην Ορθόδοξη Χριστιανική Ελλάδα, την Ελλάδα που το Σύνταγμά της αναφέρεται στο Όνομα του Τριαδικού Θεού, αγνοείται η πίστη μας προς Αυτόν που με θώρακα την προσευχή, θα μας βοηθήσει να ξεπεράσουμε αυτή τη νέα δοκιμασία.

Αγνοείται Αυτός, που είναι η μόνη ελπίδα και στήριγμά μας. Αγνοείται Αυτός που χάρισε την επίγεια ζωή, στο τελειότερο δημιούργημά του τον άνθρωπο και τον οδηγεί στην αιώνια ζωή, με όλο το σχέδιο της Θείας Οικονομίας. Αγνοείται Αυτός που κρατά στα Παντοδύναμα Χέρια Του την άγκυρα της ζωής μας. Αυτός που είναι η ελπίδα μας, οι προσδοκίες μας, ο αμετακίνητος συνοδοιπόρος και συμπαραστάτης μας, σε μια εποχή και περίοδο που δυστυχώς όλα γύρω μας, μας σπρώχνουν στην απελπισία.

Όσο περισσότερο τα αιτήματα των προσευχών μας ξεφεύγουν από τις κοντόφθαλμες παρακλήσεις μας για γήινα αγαθά και γίνονται πιο πνευματικές, τόσο περισσότερο αγαπάμε τον Θεό και χαιρόμαστε την παρουσία Του στη ζωή μας. Τότε ολόκληρη η ύπαρξή μας απολαμβάνει την Χάρη Του μέσα στην Εκκλησία, με την θεία λατρεία και τα Άγια Μυστήρια.

Πολύ σωστά τονίζει ο Προφήτης Ιωήλ (Β' 12-13) «Επιστρέψατε προς Κύριον τον Θεον υμών, οτι ελεημων και οικτίρμων εστί, μακρόθυμος και πολυέλεος».

Πλησίον Αυτού Του Θεού και Σωτήρος μας η Παναγία μητέρα Του. Η μητέρα όλων μας. Αυτή που γνωρίζει τους πόνους, τους καημούς, τα βάσανά μας, τα σκιρτήματα

της καρδιάς και των χειλέων μας τα ψελίσματα.

Αυτή η μεγάλη μητέρα του λαού μας, που στέκεται πάνω από τις πολιτείες και τα χωριά, τη θάλασσα και τη στεριά της πατρίδας και μας σκεπάζει με την κραταιή προστασία Της.

Δεν θα μας αφήσει και αυτή τη φορά. Θα μας γλυτώσει από τη συμφορά γιατί είναι ακόμη η Αγία Σκέπη και Υπέρμαχος Στρατηγός του Έθνους μας.

Παιδιά μου, σας παρακαλώ να κάνουμε το διάστημα αυτό, ο καθένας το σπίτι του Εκκλησία. Να παρακολουθούμε τις Ιερές Ακολουθίες και να κάνουμε προσευχή αφού προηγουμένως ο καθένας ρωτήσει ειλικρινά τον εαυτό του, γιατί επέτρεψε ο Θεός την δοκιμασία αυτή. Μήπως για μετάνοια, για τις όποιες ενοχές μας; «Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου».

Να τον παρακαλέσουμε ακόμα για τους αρρώστους μας. Να χαρίζει υγεία και δύναμη στους αγωνιζόμενους για τη θεραπεία των ασθενούντων συνανθρώπων μας Ιατρούς, το νοσηλευτικό προσωπικό των θεραπευτηρίων μας, καθώς και γι' αυτούς που με κάθε θυσία υπερασπίζονται τα σύνορα της πατρίδος. Να παρακαλέσουμε ακόμη τον Θεό γι' αυτούς που κυβερνούν τον τόπο μας.

Με αναμένο το καντήλι στην εικόνα και το σπίτι να μυρίζει λιβάνι να επαναλαμβάνουμε συνεχώς: «Το Έλεός Σου Κύριε καταδιώξει με πάσας τας ημέρας της ζωής μου».

<https://bit.ly/2WAXIRK>